

MAGYAR CSERKÉSZ

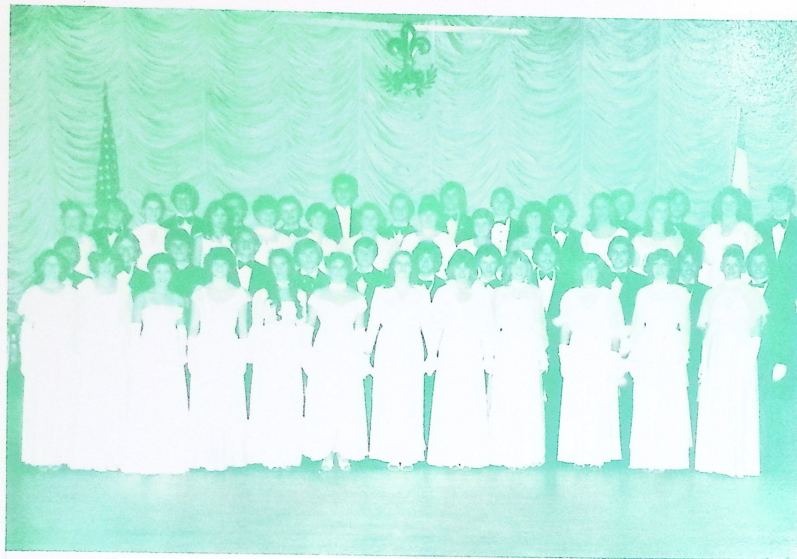
HUNGARIAN SCOUT MAGAZINE

XXX. (54.) ÉVFOLYAM

VOL. 30. (54.) No. 5—8.

1979. 5—8. SZÁM

Az elsőbálozó leányok és táncosaik

A Nagytanács tagjai feleségeikkel a bál megnyitásánál

Beszámoló a IV. Kerület eseményeiről

A Melbourne-ben rendezett Jamboree nagy sikerrel zajlott le januárban. **Bodnár Gábor** bá csst., Ugyeztető Elnökünk Amerikából jött el tisztképző táborot vezetni, s valószínűleg oly szépen hangzó mesékkal számolt be előző útjairól, hogy ez alkalommal kedves felesége **Agnes asszony** is eljött közénk, mindannyiunk legnagyobb örömére.

Kerületünk tagjai közül tucatjával vannak azok, akik az Európa-i Kerület nyári körútjainak szerencsés vendégei voltak. Így természetesen nagy örömkre szolgált, hogy **Msgr. vitéz Vargha Gábor** csst., az I. Ker. Társelnöke és **Ft. vitéz Köllej György** csst., az I. Ker. Parancsnoka, meglátogattak bennünket. Nagyon nehéz ezt az óriási sziget-kontinentet csupán három hét alatt beutazni, de reméljük láttak annyit, hogy ízelítőnek elegendő volt.

A Jamboree most is, mint mindig, nagy élmény volt. A cserkészmunkát külön-külön szorgalmasan végző csapatok itt tudják tudásukat egy másik csapat tudásához hasonlítva, őszintén megmérni. A Jamboree másik nagy élménye a táborítüzek varázsa, hol a nappal kifáradt cserkész-szív új erőt kap és dalolva, nevetve szórakoztatja önmagával együtt, cserkésztestvéreit. Nagyszülő korukban is megemlíthetjük majd egyesek, mily élmény is volt egy-egy Jubileumi táborút, ahol 300 magyar cserkész énekelt a Dél-Keresztje alatt.

A Jamboree után tapasztalatokban meggazdagodva és a tisztképző táborot sikeresen elvégzett újoncsült tisztjelöltekkel kibővíve tértek haza a csapatok és rövid pihenő után megkezdődött az évi munka. Anyagkarbantartás, magyarságtudományi tanfolyamok, portyák, regélés, mókázás, próbázás foglalta el a hétvégi pár óra nagy részét és természetesen a soha háttérbe nem szoruló készülődés a következő nyári nagytáborra.

Soha be nem pótolható élménytől rabolja meg önmagát, vagy gyermekét az a magyar szülő, aki ebből nem veszi ki részét.

A Korvina csapat megalakulása

Visszatekintve az évre, a teljesítmények között első helyen a Korvina csapat megalakulását és megindulását kell említenünk.

Aki a cserkészélet berkeiben járatos az tudja, hogy a cserkészélet élvezetes időtöltés, ami ahol megy ott rendszerint úgy megy mint a karikacsapás, ahol nem megy ott pedig csak dőcög. Ritka az ahol a kettő közötti úgy nevezett „se hideg, se meleg” változatát lehetne találni. Ahol viszont nem megy, ott olyan halott minden mint az Északi Sarok alatt húsz méterre a jég. Amilyen nehéz lenne azt megolvasztani, oly nehéz, de az is lehet, hogy nehezebb egy nemlétező semiből életerős csapatot teremteni. Ez jelen századunkban feltétlenül a csodák közé tartozik.

Am mégis megtörtént az, amit sokan ugyan titokban reméltek, de fogadni nem mertek volna rá, még ebben a fogadási mániában szenvedő (?) országban sem. Nem az év, de az emigráció 34 esztendejének

egyik csodája az, hogy valaki a cserkészetből kiöregedett (?), már az élet gondjaival küzdő fenőtt fiatalokat újraszervezze és sorainkba visszacsalogassa.

Ma már befejezett tény, hogy Melbourne-ben ez történt.

Kovassy Marianne csst., a Korvina csapat parancsnoka, és **Matus Agi** és **Feri** rajparancsnokok vezetésével augusztus óta többször jöttek össze a Korvina csapat tagjai és történelmi irodalmi, természettudományi témákról tartottak ismertetőket és előadásokat. Az „ép testben ép lélek” elméletére hivatkozva, úszással és asztalitenisszel tarkították a szellemi szórakozást, sőt valószínűleg „közkívánatra”, hajnyíró bemutatóra is került sor.

December 14-16 között már kistáborba is mentek ahol a szórakozások egyik legnépszerűbb fajtája, a múlt századok magyar irodalmának a mai kor nyelvezetébe való átültetése volt. Hadijátékok, megbeszélések és viták tartották a táborozókat szellemi és testi éberségben. A tábor jelszava: „**Ne szidd a sőtét-seget, hanem gyűjts világot!**” a legszebben fejezi ki a Korvina csapat célkitűzését.

A kezdeti sikeren felbuzdulva nyári nagytáborot (!) is rendeztek. Pusztán érdekesség kedvéért a vezetőség oly lelkes magyar fiatalokat is táborba engedett, akik eddig még soha nem táboroztak. Kiképzés, vita, kajaktúra, portya, megbeszélés, hadijáték, táborítüzek és természetesen éjjeli őrsg keverékből színes, hangulatos, „igazi” tábor lett. Mint minden jól sikerült táboron, itt is rohant az idő, s mire a lassabbak észrevették, már vége is volt a gyönyögetnek. Mindenki, nagyon sajnálta, hogy oly hamar vége lett a tábornak és a hagyományos cserkészszeretet jegyében bizakodva fogták egymás kezét a táborozók az utolsó táborút végén, reménykedve és ígérve a további „jó munkát” a 80-as évek során, mely évtizedtől mindenki valami különlegesét vár.

A Korvina csapat megelőzte a világ nagyrészét, mert már 1979-ben elérte a várt különlegesét. A csapat melbournei raja, követendő példával utat mutatott, s remélhetőleg a többi „falu” felnőtt fiataljai is bekapcsolódnak a kellemes szórakozással tarkított magyar-ságmentő munkába.

Kalotaszegi regóstábor Sydney-ben

A Kerület munkájának másik fontos állomása és büszkesége a regóstáborokban kicsúcsosodó regös-munka. Egész évi készülődés után Sydney egyik hatalmas Nemzeti-parkjában gyűltek össze Adelaide, Melbourne és Sydney regöscserkészei, hogy ez évi szokásos regös hétvégükkel Kalotaszeg tájegységét varázsolják a parkban lévő baraklakások köré. A Kerület regös előadója **Pálos Niki Néné** ismét készített egy pompás szakkönyvet a Szövetség megbízásából, melyben Kalotaszeg történetét, földrajzát, múltját, ruházatát, népi szokásait, táncait és népdalait mutatta be. A **Cserhalmi házaspár**, **Anna és Ottó**, valamint **Pálos Pista Bá** voltak még az előadók. Anna Néné szaktudásának legjavát

adta regösseinknek a táborban, ahol megjelent a „Women's Weekly” című képes hetilap tudósítója és fényképezője és egy egész napot töltöttek a regösökkel. Erről több oldalas tudósítást közölték fényképekkel megtűzdelve, ahol az ausztrál közönség szájaize szertint számoltak be arról az érdekes, színes képről amit ott találtak. Így regösseink magyarságunk jó hírnevét ismét öregbítették kitűnő szereplésükkel.

Az év közepén ment nyugdíjba Kerületünk cserkészének egyik nagy barátja és lelkes támogatója **dr. Bodolai Zoltán** középiskolai tanár, aki a Sydney-i **Seminarium Hungaricum**-nak szinte „Emeritus” professzora. Pár évvel ezelőtt „The Timeless Nation” című könyvével ajándékozta meg az emigrációt és az elmúlt évek során nem volt oly kérésünk amit Zoli Bá visszautasított volna. Fiatalon ment nyugdíjba, hogy legyen ideje a világot beutazva elkölteni összegyűjtött filléreit, hogy mire 65 éves középkorú öregcserkész lesz, az állami nyugdíját élvezze, írjon és tanítson nála fiatalabb magyaroknak történelmet olyan könnyedén, élvezetesen és humorosan, ahogy csak Ő tud. Am addig még sok idő van és Zoli Bá egyelőre a földgömbis bármelyik táján felbukkanhat és ha ideje megengedi, feltétlenül keresni fogja a fiatalabb korosztályokkal a kapcsolatot.

Analfa Béla, öregcserkész

Játékkönyv

A MAGYAR KARÁCSONYOK című betlehemes játékkönyvre széhetném felhívni a csapatparancsnokok figyelmét!

A könyv 1973-ban került kiadásra **Volly István** néprajzkutató közreműködésével. 17 drb., addig nyomtatásban még ismeretlen karácsonyi játékok tartalmazzak. A könyv két év alatt elfogyott.

Most megjelent a második változatlan, de javított kiadás.

Megjelenését szükségesnek tartottuk, mert öt év alatt több új csapat kezdte el működését. E csapatok nem is tudják, hogy e könyv létezett és használata évekre mennyire megkönnyítette a csapatok előkészületi munkáját karácsonyra. Ugyan akkor a szülők, értékes népszokások könyvvél gazdagíthatják gyermekeik magyar nyelvű kis könyvtárát.

E második kiadással ezen hiányon is szeretnénk segíteni

Második ok a könyv kiadására, hogy a régebb óta működő cserkészcsapatoknál is öt év alatt egy újabb cserkész-generáció növekedett fel. Ők sem ismerik a könyvet. Ne elégedjünk meg, hogy fiatal cserkészeink kezébe csak egy-egy sokszorosított betlehemes játékot adunk. Törekedjünk arra, hogy szüleik bevonásával ők is értékelni és gyűjteni kezdjék a magyar népszokásokat tartalmazó könyveket, mint amilyen a Magyar Karácsonyok című könyv is.

A könyv ára: 6. S 50, vagy DM 7. — Megrendelhető: Padányi Erzsébet csest., A—1160 Wien, Brüsslg. 36/2/19.

Gyöngyszemek az I. Ker. életéből

Az európai cserkészkerület csapatainak életéről valós, igazi beszámolót nehéz adni, — hisz minden csapatnak, — kisebbnek és nagyobbaknak, megvan a saját évi programja, melyről egy-egy cserkész végén külön könyvecskét lehetne írni. Gyűlésekről, ünnepélyekről, kirándulásokról aligha tudunk itt külön-külön beszámolni. De azért egyik-másik csapat életének nagyobb eseményeit felemlítjük. — ha jelentéseikben említést tettek róla.

A tavaszi szép idő kicsalogatta a csapatokat az erdőbe, a hegyek közé. Talán a legemlékezőbbre méltó esemény volt a pünkösdi tábor.

Pünkösdi táborok

A svájci csapatok, — hagyományaikhoz híven — St. Urbanban tartották szokásos táborukat a pünkösdi szép ünnepekben. Idén jobban kedvezett az idő, — szinte eső nélkül „úszták” meg a tábori napokat. Gyöngyi parancsnoksága alatt, **Pólika, Benczédi Pali, Hargitai Lajos** segítségével kitűnő programot állítottak össze a lelkes résztvevők számára. A táborot Pünkösöd szombatján **Kölley Gyurkabá** is meglátogatta, — ünnepi szentmisét is mondott nekik, s felavatta az új cserkészeket.

A hollandiai szorvány örsök, valamint a kölni leánycsapat és a brüsszeli Báthory csapat tagjai, a hollandiai Maasbergen gyűltek össze, több éves szünet után, pünkösdi táborra. A táborot **Nickl Karcsibá** készítette elő és vezette le, — melyen nagy örömmel vettek részt a „Benelux” országok cserkészei a könyvekkel együtt. **Gyurkabá** Svájból érkezett meg ide Pünkösöd vasárnapján délfelé. Együtt töltötték velük a tábor hátralévő részét, — ünnepi cserkészavatás, szentmise volt a műsorban, egy szép, esti táborünnepel együtt... Maasberg a régi maradt, szép és kedves helye a magyar cserkészeknek, ahonnan nem maradtak el a szunyogok sem!

A németországi **Kastl**-ban a pünkösdi napok végén tartották meg a kastli csapatok nagy akadályversenyüket. A hírneves versenyt **Szabó Ödön** vezette le, lelkes segédtsízi gárdával. A verseny vezetője, **Msgr. vitéz Vargha Gáborbá** kerületi társelnök és **Ft. v. Kölley György**, a kerület parancsnoka is megtekintette.

A frankfurti csapatok Tanussteinben töltötték a Pünkösödöt. A régi hagyományos találkozója ez a Frankfurtiaknak. **Szaniszló atya** és **Kornelbá** izes főztjén nevelődnek itt a cserkészek... Akadályverseny, vidám táborúzt tette érdekessé és széppé a tábor életét. A csapat parancsnoka, **Angelika nővér** és **Kornelbá** gondoskodott nagyszerű, történelmi keretéről...

A mannheimi-heidelbergi csapat tagjai is voltak pünkösdi táborban. Idei táborukat, a párizsi, **Petőfi** csapat tagjaival együtt a Párizs melletti kis falu szélén, **Bercsényi Miklós** sírjának közelében tartották. A tábor sikerét **Imrey Gyurkának** és **Havas Áginak** köszönhetik a résztvevők.

Pünkösdi portyán voltak persze más csapatok is. Híreink szerint a stockholmi két csapat, a bécsi csa-

patok, a Gráciak, Müncheniek, Stuttgartiak is tartottak pünkösdi portyát.

A nyári csapattáborokról is röviden megemlékezzünk még. Csapattáboraik voltak: Stockholm, Zürich, Stuttgart, Brüsszel, Linz, és Bécs, Párizs, Frankfurt, Mannheim-Heidelberg csapatainak. A bajorországi csapatok, — az iskolák késői szünete miatt, — csak a kerületi nagytáborba tudtak idén jönni.

Külön meg kell említenünk a zürichi csapatok Róma melletti nagyszerű táborát is, melyen egy tő partján, **Polibá** parancsnoksága alatt, **Kuster Deszóbá** val az élen, 25 fű és lánycserkész táborozott idén.

Fiatal cserkészvezetők európai körútja

Hogy mindjárt a végén kezdjem, valamennyien szerencsésen megérkeztek, vidáman, barnára sülvé, felelhetetlen élményekkel, emlékekkel gazdagodva. 44 fiatal cserkészvezető, legtöbbje 18-20 éves, valamennyien már itt kint születtek, itt tanultak meg magyarul, négy kontinensről, s vagy tíz országból jöttek össze, hogy résztvegyenek az európai cserkészkerület meghívására, **Kölley Gyurkabá** parancsnok vezetésével a nyári nagy cserkészkörúton. Nagyon Argentínából, három Venezuelából, ugyancsak három Ausztráliából, vagy 15-en az USA-ból, 10-en Kanadából jöttek; a többiek: kisérők, gépkocsivezetők az európai cserkészkerület fiatal vezetői gárdájából valók.

Münchenben, az új cserkész-központban találkoztam velük mindjárt a megérkezésük után. Tőlük akartam megtudni, hol jártak, mit láttak, mit éltek át a hosszú úton? No, nem kellett őket sokáig beszédre bírni. Folyt a szó megállás nélkül, egy egész jókedvű leánysergő vett körül. Egy vidámszemű kislány, **Lomniczy Paulette** kezdte az indulást s első élményeiket meséli, aztán a venezuelai **Sennyei Marianne**, s az ausztráliai **Stark Veronika** folytatta. Csakhamar csatlakozott a beszélőkhöz **Pattantusy Ádám**, fiatal, lelkes cserkészvezető **Pittsburgból**, — de nem is győzőm sorolni a többieket, a helyes **Kemenes Katit** **Buenos Airesből**, **Raffenperger Babyt** **Caracasból**, ugyanon **Vladár Patriciát**, **Hajdú Németh Agnest** **New-Brunswickből**, **Fülöp Gabit** **Hamiltonból**, — annyian voltak mindenfélől, és pergett a szó és csak mondták, mondták az út részleteit, egymást felváltva, megegyezően átélve az élményeket. Enn itt csak szárazon, röviden próbálom összefogni a hallottakat.

Első állomásuk a Boden-i tónál **Friedrichshafen-Markdorf**, ahol az ottani kajak-klub vendéglátását élvezték (mert a klub elnöke „természetesen” magyar, **Jakab Gábor** mérnök személyében), és két napon át 24 kajakkal szántották a gyönyörű tó vizét. Aztán a svájci nagy hegyek következtek, **Grindenwald**, itt **Bélabá**, **Grindenwald** közismert magyar sportorvosa és családja vendégei voltak s egy emlékezetes hegyi túrán ismertetkedt meg a Jungfrau szépségeivel. Később megcsodálták a hegyi házban berendezett kis erdélyi „múzeumot”, **Bélabá** kincseit, akinek svájci felesége és három gyermeke kitűnően beszél magyarul... A mesés genfi tő partján, **Miesben**, **Erzsébet** néinél, a kastély parkjában öt kedves napot töltöttek, innen mentek **Luxemburgba**, ahol **Karcsibá**, **Zsófi** és barátaik vendégszeretéből mind a negyvennégyük számára roskadásig megtelt az asztal, — aztán egy esti tábori mise gyertyafényben, hálából az eddig megtett útfért. Kieiből tengerjáró hajón mentek **Göteborba**, az ott élő magyarok uzsonnával várták őket; **Oslóban**

Kálmán atya, svédországi főlelkész kalauzolt, **Stockholmban** a Magyar Ház és az ottani két csapat vendégeként pihentek ki az utazás fáradalmát... Irány **Finnsország!** **Helsinki**-ben a Finn Cserkész Szövetség testvéri szeretettel fogadta a magyar cserkészeket, s meglátogattak többek közt egy finn gyermek-tábor, ahol az esti táborünnep együtt énekeltek 300 finn cserkesszel. Büszkén mutogatták meg nekik a helsinki **Néprajzi Múzeum** magyar traktusát, a finn-magyar rokoni barátság beszédes bizonyítékait...

Egy eleven argentin kislány, **Zólyomi Kati** számolt be a Gereben Lászlók tanfolyán töltött két pihenő napról, aztán végig az útról Svédországon át. **Malmöben** az ottani magyarok késő estig várták őket, de éjfélig azért együtt kellett notázni velük.

Koppenhágáról **Saáry Söfi**, aki **Luganóban** (Svájc) kitűnő cserkészvezető beszél, meg **Hannoverről** (**Margeschu** **Sándorék** vendéglátásáról), **Mannheimről**, ahol meg **Pavlačovich Mihályék** tőparti vacsorával kedveskedtek. S végül **Heidelberg**, ahová meglepetésként érkezett látogatónba **P. dr. Ádám atya**, a Cserkész Szövetség alelnöke. Az utazás utolsó napján **Heidelberg** hátrában este, egy magányos, vadregényes kertben, tábori szintmise keretében búcsúztak el a körút tagjai egymástól. A misét, beszédet **Ádám atya** mondta: fátylak fényében adott hálát Istennek a 44 fiatal cserkészvezető nevében a négyhetes, s mintegy nyolcezer km-es út minden élményéért, sikeréért s talán első-sorban azért, hogy ezek a magyar fiatalok egymást megismerve a magyarságban egymásra találtak és barátokká lettek...

Az elmondottak alapján magam is, a kívülről néző, ezt tartom a legnagyobb eredménynek. Szinte látom őket az indulás napján, a messziről jötteket, amint pár órával ismerkedésük után már baráti, testvéri szeretetben összeforrnak, mint egy nagy család tagjai. (De hisz azok is.) Emellett a magyarságtudat ápolásának nagyszerű módját is látom az ilyen cserkészmunkában (mert annak is tekinthetünk!) azáltal, hogy a magyar cserkészet eddig alig megmunkált új területet, új lehetőségeket és feladatokat talált magának. Ezek a fiatal magyar cserkészvezetők egész útjuk alatt, minden este összefőttek a táborünnep s amerre jártak, a szétszórtságban élő magyar családok könnyes szemmel köszönték meg, hogy elmentek közéjük, hogy elvitték magyar szívük melegét, szeretetét, s a magyar népdalokon keresztül az otthon üzenetét.

Teleki Pál unokái, jó munkát tényletek!

Müncheni öregcserkész

Eddig a híradás!... A többi, — ha megkérdeznék most pár hónap távlatából, — maguk a résztvevők tennék hozzá, naplóikból, albumaikból: szép volt, jó volt... oly annyira, hogy talán igaz sem volt!

Igaz volt! A szívekből írt emlékek! Emlék egy útról az öreg Európa útjain, városain, országain keresztül. 44 fiatal együtt töltött 28 napja!

Barátokként, igaz cserkésztestvérként találtak egymásra olyanok, akik talán, — ha ez a körút nem lett volna, soha, — soha nem találtak volna egymásra. Soha nem ismerték volna meg szétszórta magyarságunk, fiatalágunk értékes, vidám, fiatal csoportját. Az egy célért dolgozókat.

Igy érthető az egyik fiatal venezuelai kislány sóhajta a körút végén, a búcsúszókat: bár csak újra kezdenénk!...

A Jóisten segítségével, jövőre „újra kezdjük”... azokkal az új fiatalokkal, — akik majd jönnek!...

Vezetői arcképcsarnok

Teszár Józsefné, Gellért Erzsébet csst.

Kecskeméten született német szülők gyermekeként. Elemi iskoláit és két gimnáziumot ott végzett. Tizenhárom éves korában került Németországba, ahol középiskolai tanulmányait befejezve egy éves kereskedelmi-titkárnői iskolát végzett Münchenben.

1952-ben férjhez ment Kanadában Teszár József öcséhez. két gyermekük, Tamás és Róbert, ott született. Mindketten cserkészek: cserkésztesti ill. segédtesti rangban. 1961-ben telepedtek át az Egyesült Államokba, New Brunswickra. Evekig könyvelőként dolgozott, jelenleg a Rutgers Egyetem német osztályán német-angol titkárnő.

A cserkészetbe 1946-ban lépett be Németországban, 1947-ben résztvett az első emigrációs Nemzeti Nagytáborban, Plattlingban, ahol őrsvezetői képzését nyerte el. 1961 óta aktívan részt vesz a New Brunswick-i cserkészlet életében. A 41. sz. Lorántffy Zsuzsanna leánycserkészcsapatot 1974 óta vezeti. 1979 április óta a III. Ker. (USA) parancsnoka és a Magyar Cserkészszövetség I.B. tagja.

* * *

Weber Elek cst.

Melbourne-ben született 1954-ben. Elemi- és középiskoláit is Melbourne-ben végezte és egyetemi végzettségét az ottani La Trobe egyetemen szerezte meg (B.Sc., Dipl.Ed.). 1979 januárjában nősült (felesége Bánhid Zsuzsa st.), jelenleg a Laverton-i High School-ban tanít matematikát, fizikát és élettant.

Az 54. sz. „Hunyor és Magyar” cserkészcsapatban nőtt fel kiscserkész kora óta, — jelenleg csapatparancsnok helyettes, valamint az Intéző Bizottság tagja.

1980. márciusában egy éves világkörüli útra indul feleségével úgy, hogy a Torontó-i Jamboreen a „kengurukat” fogják képviselni.

„Teleki Pál” nyári nagytábor

A Magyar Cserkészszövetség Európai Kerületének nyári nagytáborát, amelyben 370 európai és 40 tengerentúli magyar fiatal vett részt, a kastli vár dímbes-dombos, erdős környékén rendezték meg. Sudár, faragatlan fenyőtörzsekből ácsolt kapun léptünk be a Teleki Pálról elnevezett nagykiterjedésű táborba. A főtű két oldalán fekvő tisztásokon felépített körleteket a cserkészmozgalom régi vezetőiről nevezték el. Az alakulóteret, ahonnan odalátni a kastli várra, zászlók, címer, szőpárgású kopjafák és Teleki Pál nagyalakú képe díszítette. Ezen a tisztáson harsant fel reggelente az ébresztő jelző kürtész, idevonultak a csapatok zászlófelvonásra, este pedig itt ért véget a tábor.

A jubileumi tábornót négy száz fiatal ülte körül. Köllek György táborparancsnok, Msgr. Vargha Gábor, az európai cserkészkerület társelnöke és Bodnár Gábor, a Magyar Cserkészszövetség üv. elnöke, Teleki Pálra emlékeztek. A száz évvel ezelőtt született, egykori főcserkész emléket idézték a régi cserkészzenék, tréfák és játékok is. Az est legszebb élményeként megszólalt a tábornótűnél a távoli Székelyföld hangja, amely a Csíki havasok hangulatát varázsolta a bajor fenyvesek közé. Kontur Mária éneket néma csendben hallgatták a cserkészek, csak a tűz sercegése, az izzó fahasábok pattogása kísérte az ősi székely népdalokat. A jubileumi műsor végén meggyújtottak egy magas oszlopra helyezett koszorút, amely a cserkészeknél az örök hazatérés szimbóluma, így emlékeznék meghalt cserkésztestvéreikre. A táborparancsnok felolvasta tíz régen eltávozott cserkészvezető nevét és a távolból, a sötét éjszakában minden név után egy-egy hang válaszolt: „Jelen!”

A cserkészre komoly munka várt. Három vezetőképző táborban több mint hatvan fiú és lány készült fel arra, hogy tudását a cserkészképzés szolgálatába állítsa. Már ahhoz is sokat kellett tudniuk, hogy résztvehessenek a vezetőképző tanfolyamokon. A képzést olyan kiváló és tapasztalt cserkésztestvérek irányították, mint Padányi Erzsébet Bécsből, Piller Éva Brazíliából, vagy Jankura Ákos Kanadából. Az őrsvezetőképző és a segédtestképző tábor sátraiban sötétedés után gyakran zseblámpa fényénél tanultak a cserkészek. A kívülálló el sem tudja képzelni, hogy ezek a tanfolyamok mit adtak a fiataloknak magyarságtudatból, történelmi ismeretekből és népdalkincsből. Mindezt csak az tudja igazán becsülni, aki tisztában van a hazai fiatalok elszomorítóan hiányos történelmi ismeretével. Ez a kívülálló felnőtt magyar ifjúság több népdalt ismer és jobban tisztában van a magyar múlttal, mint a hazai kortárs nemzedék. Ezért köszönet illeti a cserkészmozgalom áldozatos vezetőit, mindegyiket Köllek Györgyöt, aki mint az Európai Cserkészkerület parancsnoka, idén rendezte meg a nyolcadik sikeres nyári nagytábor.

Az utolsó zászlófelvonásnál, amikor még egyszer felcsendült a „Szellő zúg távol” dallama, csillogó cserkész szemek arról árulkodtak, hogy nehéz a búcsú egy mástól és ettől a felejthetetlen kastli tábornótól, ahonnan nemcsak szép élményeket vettek magukkal, de egy elgondolkodtató Teleki Pál idézetet is:

„Csak addig maradhatunk fenn a népek tengereiben, amíg történelmi hivatásunkat teljesíteni akarjuk.”

Juhász László

NAPLÓJEGYZETEIMBŐL...

Kassa, 1922 Pünkösöd

Immár 58 éve annak, hogy a trianoni békeparancs következtében, az elszakított Felvidéken, a cseh-szlovák politikai rendőrség Pünkösöd hétfőjén feloszlatta a kassai 42. sz. II. Rákóczi Ferenc cserkészcsapatot.

Szerencsére a csapat vezetőség, vagy egy héttel hamarabb értesült a hatóságok ezen szándékáról és a csapat értékes felszerelését elosztotta a fiúk között, megőrzésre. Bankszámla, zászlók jelvények mind „el-tűntek”. A parancsnokság egy utolsó fekete keretű „Parancssal”, — amit a parancstáblára kifüggesztettek és minden fiúnak elmélt kiadtak, — búcsúzott el a csapattól.

A csapat parancsnoka pünkösöd hétfőjére hívta össze az utolsó csapatgyűlést, ahol élszóval búcsúzott el és „ideiglenes”-nek jelentette ki a csapatfeloszlást. Felolvasta a cseh politikai rendőrség, illetve városfőnökség erre vonatkozó rendeletét.

A csapatgyűlést a magyar HIMNUSZ eléneklésével akartuk befejezni, de a két oldalajtón és főbejáraton keresztül a cseh rendőrség gumibotos kb. 20 főből álló egysége tört be, felszakította az ajtókat és kiűriteni igyekezett a termet. Az asztalon egy terítőn összehajlva volt letéve a csapatzászló. Amit előzőleg csapatparancsnokunk Dr. Buczkó Emil ünnepelesen hajtott össze. Ezt a zászlót cserkésztestvérünk Szarvassy György felkapta a terítővel együtt és kitértette a tereméből. A rendőrök el akarták tőle venni a zászlót. A nagy tumultusban Szabó Elemér cserkészünk átvette a zászlót és irányt változtatva kiszökött a tereméből. Szarvassy Gyurka kapott egy pár gumibot ütést a hátára, úgy hogy összerogyott de magához szorította az összegyűrt asztalterítőt. A csehek azt hitték, hogy a zászlót szorongatja és vagy négyen is ráfeküdve kirángatták a terítőt a kezéből. Közben Szabó Elemérnek sikerült biztonságba helyezni a csapatzászlót. A teremben a nagy tumultusban több cserkész részt vett a cseh rendőrök brutális gumibotozásától. A kritikus helyzetet Dr. Buczkó Emil parancsnok, — aki szintén kapott egy pár ütést — szüntette meg sipjával „Vigyázt!” vezénnyel. A rendőrök összeírták neveiket és Dr. Buczkót felszólították, hogy kövesse őket a rendőrségre.

Az egész csapat (számszerint 78-an) körülfogta és hangos tiltakozással követte a letartóztatott parancsnokot és a rendőröket. Az utcán egyre több magyar polgár csatlakozott a tüntető cserkészekhez. A tömeg rövidesen az 1000-es létszámot is meghaladta. Ekkor rendőrautón egy magasrangú cseh rendőrtiszt érkezett a tömeghez (éppen az Orbán torony alatt), akinek rendeletére szabadonbocsátották Dr. Buczkó Emilt, aki azonnal lecsillapította a „lázadó” magyarokat.

Hát így vetettek véget Kassán a 42. sz. II. Rákóczi Ferenc cserkészcsapatnak a csehek. Pár hét múlva a csapat mint földalatti szervezet újra működött. Dr. Buczkó Emil premontreai szerzetes tanárt, szere-

tett parancsnokunkat, a csehek kiutasították és ő a gödöllői premontreai gimnáziumban újra megszervezte a 42. sz. II. Rákóczi Ferenc cserkészcsapatot. A kassai fiúk, illegálisan, földalatti csapatot szervezve élénk kapcsolatot tartottak fenn a gödöllőiekkel. Mint azok „kültagjai”, le is lettek igazolva a Magyar Cserkészszövetségéknél.

A „földalatti csapat” új parancsnoka Dr. Nagy Sándor, — a csehek által elbocsátott városi rendőrfogalmazó — lett, aki „sejt-rendszer” alapján szervezte meg a magyar cserkészcsapatot. Dr. Nagy Sándor később (a Felvidék visszatérte után) az Országos rendőrség budapesti főkapitány helyettese lett.

Dini Bá'

Egy cserkészújság története

A stuttgarti cserkészcsapat újságjáról szólnánk néhány szót.

A RÖHI — Róka Ors Híradóból három szám jelent meg, mint őrsi újság. A 4. számtól kezdve megkészenődött mind az olvasótábor, mind a szerkesztőség is.

A RÖHI eredetileg 10-12 éves fiúknak készült, csak később terjesztettük ki lányokra is.

Az újság ingyenes sokszorosítását volt parancsnokunk vette magára és ezzel tette lehetővé a lap létezését.

RÖHInk havonként 25 példányban jelenik meg; ilyen aránylag kis példányszámú újság költségesebb nyomtatása nem fizetődne ki.

A RÖHI céljai a következők:

- magyar nyelv és kultúra (szerény, de nívós) terjesztése;
- segédeszköz a cserkészfoglalkozáshoz;
- cserkészösszetartást fejlesztő eszköz.

Szerkesztőségünk fontos szempontja, hogy legyen minden számban:

- irodalom (versek, elbeszélések, könyvismertetések, stb.);
- magyarságismeret (történelem, földrajz, néprajz, stb.);
- cserkészmultunk és jelenünk;
- gyakorlati-, technikai- és ügyességfejlesztő cserkészismeretek.

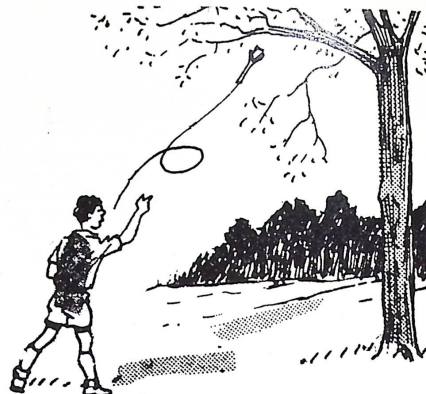
Ezek voltak elgondolásaink az újság szerkesztésével kapcsolatban:

- el kell kezdeni, idővel mások is beszélnek;
- akkor működik, ha valaki felelős érte;
- kis keretben, szerényen jelenjék meg; a cserkészek az elején lehetőleg ingyen kapják a lapot, ha megkedvelték, szívesen fizetnek érte — viszont később pénzért kell eladni, különben senki sem veszi komolyan; lapunk megvásárlását nem szabad kötelezővé tenni, akkor inkább ne is kezdünk az egészbe.

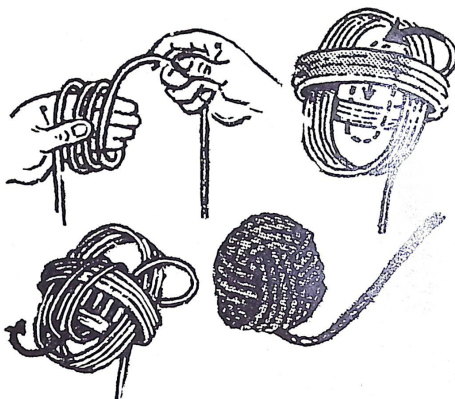
Az első szám megjelenése óta eltelt idő elgondolásainkat javarészt igazolta.

Íme a követendő példa...

Életmentés – Kötéldobás

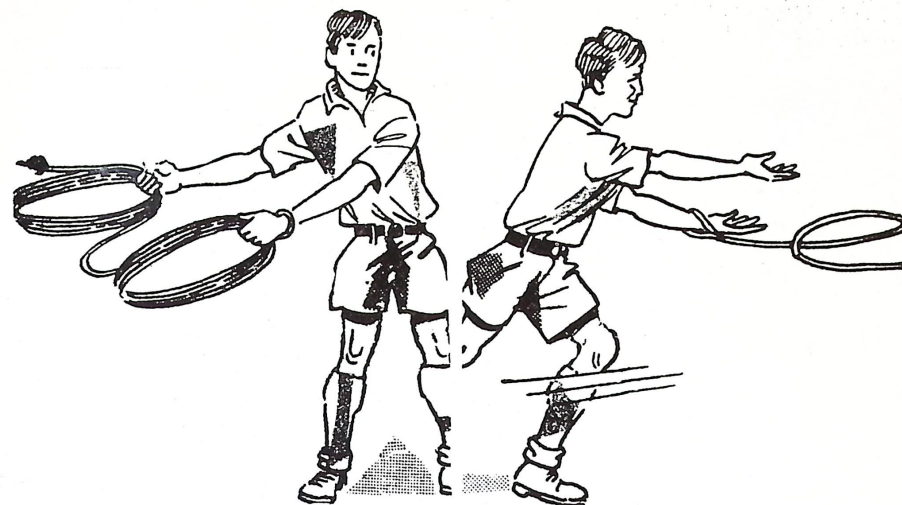
Cserkészoktatásaimnál, valamint az iskolai tanítási éveim alatt az életmentés bemutatóin, gyakorlásain, vizsgáin tapasztaltam, hogy „a kötelet dobjuk be a **fuldoklónak**” nem is olyan könnyű feladat, azt részleteiben oktatni és gyakoroltatni kell. Hihetetlenül hangzik, de volt olyan fiú, aki a kötelet (miután előzőleg szakszerűen karikákba felgyűjtötte a kezébe) bedobta a vízbe a „fuldokló” irányába, a kötel vége ott volt a „fuldoklónál”, de az ő kezében nem volt semmi.

Magából a kötélből is a mellékelt ábra szerint készíthetünk „nehézkét”.

I. Legegyszerűbb a kötel dobása súllyal a végén.
Az életmentéshez állandóan használt kötel végére egy ágdarabot kötözünk egy ököl nagyságú kövel (az ábra szerint). Használhatjuk ezt az eljárást akkor is, ha a kötelet fára vagy bármilyen más akadályra akarjuk felerősíteni. (A kötelnek legyen súlya. Nagyon vékony kötéllal, vagy zsineggel nem tudunk dobni. A vékony kötel fel is sebezheti tenyerünket.)

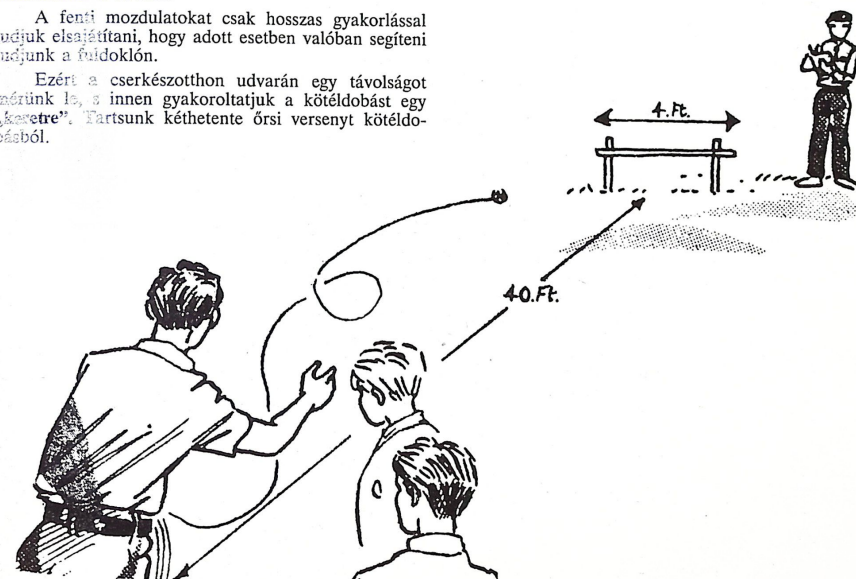

A dobás:

Diszkoszvetés szerű, szóráshoz hasonló (kaszáló) mozdulattal, az alábbi ábrához hasonlóan dobjuk be a fuldoklónak a kötelet.

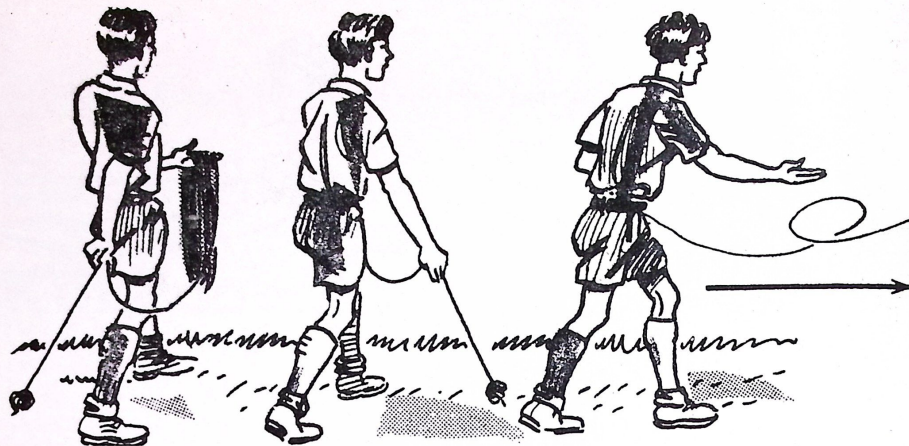
A fenti mozdulatokat csak hosszas gyakorlással tudjuk elsajátítani, hogy adott esetben valóban segíteni tudjunk a fuldoklón.

Ezért a cserkészotthon udvarán egy távolságot mérünk le, s innen gyakoroltatjuk a kötéldobást egy „keretre”. Tartsunk kéthetente őrsi versenyt kötéldobásból.

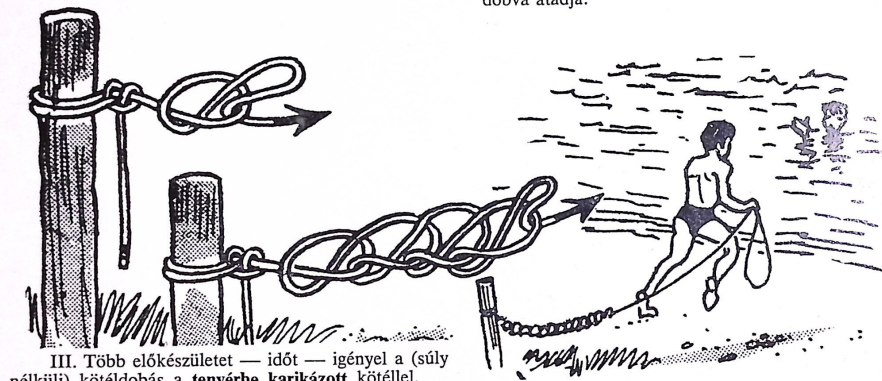
A kötéldobás a „Külön próbák” ÉLETMENTŐ próbájának egyik előfeltétele. Azok a cserkészek, akik

ezt a próbát le akarják tenni, kell hogy gyakorolják ezt a fenti módon.

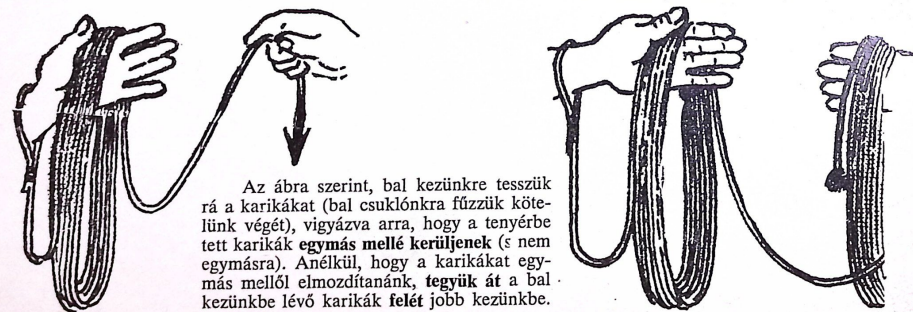
II. Egy másik módja a kötéldobásnak az **vízpartján** cövekre erősített kötél felhasználása a fuldokló felé — az alábbi ábra szerint előkészítve.

Ezt nemcsak a **nem úszó életmentő** használhatja, hanem az úszó, vízbeugró is (saját biztonsága érdekében), aki a kötelet a derekára köti, vagy a fuldoklónak dobva átadja.

III. Több előkészületet — időt — igényel a (súly nélküli) kötéldobás a **tenyérbe** karikázott kötéllel.

Itt minden attól függ, mennyire gondosan „**karikáztuk fel**” kötélünket, mielőtt kidobjuk.

Az ábra szerint, bal kezünkre tesszük rá a karikákat (bal csuklónkra fűzzük kötelünk végét), vigyázva arra, hogy a tenyérbe tett karikák **egymás mellé kerüljenek** (s nem egymásra). Anélkül, hogy a karikákat egymás mellől elmozdítanánk, **tegyük át** a bal kezünkbe lévő karikák **felé** jobb kezünkbe.

„KALOTASZEGI” REGÖS TÁBOR SYDNEYBEN

Beszélő képek a magyar cserkészek hagyományörző ténykedéséről.

CSERKÉSZBOLT

P.O. Box 85, Garfield, N. J. 07026 U.S.A.

Magyar Cserkészszövetség Szabályai	\$.50
Vezetőképzés Szabályai	.50
Cserkészkönyv I.	4.00
Cserkészkönyv II.	4.00
Cserkészkönyv III.	4.00
Cserkészkönyv I-III. kötet	12.00
Kiscserkészek könyve I.	4.00
Kiscserkészek könyve II.	4.00
Kiscserkész vezetői kézikönyve	4.00
Őrsvezetők tanácsadója	4.00
Zoltai Tibor: Pali fel a fejjel — cserkész regény	4.00
Különpróbák	3.00
Játékos és tábori életrajzi könyv	3.00
Fogadalomtétel „Emléklap”	.50
Teleki Pál emlékfüzet	2.00

MAGYAR TANKÖNYVEK:

Kis Magyarok Első könyve	8.00
Kis Magyarok Második könyve	8.00
Kis Magyarok Harmadik könyve	8.00
Tóth Veremund: Vázlatos magyar történelem	4.00

NÉPRAJZI KÖNYVEK:

Balla Péter: A magyar népdal kis tükré	5.00
Muharay E.: Magyar Játékszín	5.00
Volly István: Magyar karácsonyok	5.00

HUNGARIAN BOY SCOUT ASSOCIATION

P.O. Box 68
Garfield, New Jersey 07026

Return Postage Guaranteed

Magyar Cserkész

HUNGARIAN SCOUT

A Hungarian youth magazine, published by the Hungarian Boy Scout Association, Inc., a non-profit organization.

Subscription: \$4.00 yearly.

Address: Magyar Cserkész, P.O. Box 68, Garfield, New Jersey 07026.

Editor-in-Chief: Charles de Rauch.

Printed by New Life Printery, 54 Renwick Street, Marrickville, N.S.W., 2204, Australia T.: (02) 55-6184

SZERKESZTŐSÉG

669 Burke Road, Hawthorn, Vic., 3122, Australia.
Telefon: (03) 813-1737

KIADÓHIVATAL

P.O. Box 68, Garfield, N.J. 07026, U.S.A.

KÜLFÖLDI KÉPVISELŐK

Ausztrália:

Goór György, 26 Loftus St., Pennant Hills, NSW, 2120

Európa:

Padányi Erzsébet, Brüsselgasse 36/2/19 1160 Wien 16, Austria.

Kanada:

Jámbor Lajos, 3A Leland Ave., Toronto, Ont. M8Z 2X4

Argentína:

Lindquistné Demkó Andrea, Rawson 40-P.B. "E", Bs.As.

Brazília:

Piller Gedeonné, Rua das Carpas 58, Sao Paulo, 04648.

Venezuela:

Nyisztor Sándorné, Aptdo. 68394, Altamira, Caracas 106

Non-profit Org
U.S. Postage
PAID
Garfield, N.J.
Permit No. 204

PRINTED MATTER

Address Correction Requested